

Srdce je základ

Motoklub

Policie ČR se zrodil v roce 2000, má tedy už za sebou bezmála osm roků existence. V začátcích se mezi jeho členy počítali i příslušníci Vojenské policie a Hradní stráže, ale ti se pak rozhodli založit vlastní motocyklové sdružení. A tak dnešní členstvo Motoklubu tvoří skoro výhradně policisté, bývalí policisté, případně městští strážníci. Sluší se ovšem dodat, že rozhodně nejde o nějaký velespok, jeho členové se nepočítají ani na desítky: není jich ani půldruhého tuctu. Ale o to více jde o lidi zapálené a nadšené: jak pro motocykly, tak pro policii.

„Základ je mít motorkářské srdce, prostě nadšení pro věc,“ říká Tomáš Galbavý, který jezdil na motocyklech v policejních službách řadu let a dnes slouží u pražské Městské policie. „Fungujeme na principu neziskové organizace, proto jsme zcela samostatní, máme své stanovy, schválené Ministerstvem vnitra. Nespadáme pod Policii ČR jako takovou, ani pod žádný Sportovní klub policie, a proto nedostáváme žádné dotace z policejních fondů, jak si mnozí myslí. Co děláme, děláme pro radost, ne pro peníze. Nás spíš činnost klubu nějaké peníze stojí, ale to asi každého, kdo to dělá stejně jako my.“

Předjarní výstava Motocykl 2008, jež se na pražském Výstavišti uskutečnila už pojeďnácté, byla pro Motoklub významnou šancí k prezentaci: a vlastní stánek číslo 96, který si pro ten účel díky sponzorům v jedné z hal nadšenci z Motoklubu pronajali, splnil opravdu očekávání. Kolem bylo neustále rušno a neproudili sem jen očumující zvědavci, většinu měli naopak seriózní fachmani. Což pochopitelně souviselo se zajímavostí exponátů, jež stánek Motoklubu předváděl. Na jeho plochu se vešly čtyři prvotřídní motocykly, pastva pro oči nejen laiků, ale skutečné lahůdky i pro odborníky. V pozadí stál motocykl Honda Paneuropean 1300 ST v současných policejních barvách – takových dnes Policie ČR vlastní ve stavu čtyřicet kusů. Pořádila je v nedávné době pro potřeby dopravní policie, kde tento typ motocyklu chyběl. Dnes skvělé stroje slouží dílem na správách krajů, skupin silničního dohledu, dílem pak na dálničních odděleních.

„Hondy jsou znamenité stroje, to je vidět z faktu, že se prosazují i u policie v USA – a tam tradičně vévodí Harleye a BMW. Řekl bych, že Honda Paneuropean policejním potřebám vyhovuje v současné době asi nejlépe – je to spolehlivý, vytrvalý a obratný motocykl, který bez problému dokáže dosáhnout rychlosti i 240 km/hod. Například Bavorák tak rychlý není, jeho maximálka končí kolem dvou set, ale zase se lépe vodí v nižších rychlostech, prostě každý motocykl má svoje, ale když se sečetly plusy a minusy, Honda z toho vyšla nejlépe. Policie si nepořizuje motocykly v žádném případě na to, aby závodila. Jejich smyslem a úkolem je v první řadě působit preventivně, dále dohled nad silničním provozem, hlavně na dálnicích a rychlostních komunikacích, zjišťování přestupků neukázněných řidičů, lépe řečeno všech účastníků silničního provozu a jejich následné řešení. Je li to nutné, tak si v případě potřeby, může zavolat policejní motocyklista radiostanicí autohlídku, například na odvoz opilého řidiče. Víte, když se začnou někde na dálnici honit dva motocykly, skončí to obvykle špatně. Alespoň jeden z nich se šeredně potluče, anebo zabije. A to není o co stát.“

Tomáš Galbavý ví, o čem mluví. Jen tak na půl úst prohodí, že sám považuje trochu za zázrak, že si s námi ještě může povídat. Před časem jel na motocyklu – úplně předpisově! – a ejhle! Dáma za volantem auta jedoucího v protisměru si na chvíli prostě shrupla a vřítla se zenačádání do protisměru. Na jakoukoli reakci nezbyl čas.

„Jel jsem na testovací Hondě, půjčené od anglické policie a za život vděčím konstrukci té mašiny,“ říká vděčně. „Má motor stažený do V, takže funguje jako padací rám.“

Že by přestal jezdit? To ho prý ani nenapadlo. Když člověk jezdí rozumně, není motocykl o nic nebezpečnější než auto. Jenom zážitek z jízdy nelze srovnávat... Jen prý musíte předvídat a dávat bacha nejen za sebe, ale i za druhé. Když vám může někdo něco provést, tak to zpravidla udělá. Někdy jen proto, že se lekne, ale najdou se i tací, co motorkáře nemají rádi a vyvedou jim nějakou lumpárnu schválně.

Motocykly určené pro policii, jako jsou Honda či BMW, váží kolem tří set kilo. Není tedy radno s ním upadnout a už vůbec není dobře, aby spadl na jezdce. To se nesmí stát.

„Černý BMW v civilním policejním provedení na našem stánku

byl jen půjčený – z Polska díky firmě RAMET Kunovice, která dodává policii radary a také montuje nové speciální zařízení k měření rychlosti na motocykly,“ vysvětluje Tomáš Galbavý. „Pozor: nejde o radar, ale přístroj, který je obdobou úsekových měřičů rychlosti, instalovaných třeba po Praze. Jeho kamera snímá vozidlo před sebou a zařízení umístěné v kufru motocyklu zaznamenává řadu údajů o jeho jízdě na určité trase a v určitou dobu. Pak se záznam stopne a počítač propočte průměrnou rychlost v měřeném úseku dotyčného. Měření je naprosto přesné, zařízení se pravidelně kontroluje a cejchuje, díky záznamovému zařízení, které má i vlastní monitor, se může jízda

Jízdní zvyky provinilce jsou dokonale zaznamenány

přestupce kdykoli přehrát. Diskuse jsou proto naprosto zbytečné.

Po výstavě převzala motocykl se zařízením k testování dopravní policie a dá se předpokládat, že bude brzy zakoupeno a zavedeno do provozu.

Zájem mezi motocyklisty na výstavě byl převelík: bude-li se tento přístroj na měření rychlosti montovat na výše zmíněné Hondy, mohlo by záhy jezdit po českých silnicích čtyřicet měřičů. A to už by bylo sakra znát! Ale i kdyby jich bylo zprvu jen deset – kdo vám zaručí, že policejní stroj, který se za vás ve stodesátce na dálnici pověsil, tenhle mazaný „měřáček“ zrovna nemá?

• • •

Třetí z vystavených motocyklů byl opět Bavorák, nicméně polepený modrými a žlutými reflexními kosodelníky. Tedy v barvách, které užívá – ovšem v šachovnicové verzi – britská policie. Zkušenost praví, že tato kombinace je nejlíp viditelná i za snížené viditelnosti či mlhy. Jde o příspěvek Motoklubu do diskuse o novém vzezření českých policejních vozidel, jež se zřejmě chystá.

Vidět a být viděn, to je přece zásada, která platí pro všechny! Navíc užité barvy jsou vysoce reflexní a velmi trvanlivé, běžně se užívají na dopravní značky.

A čtvrtý exponát, naleštěné BMW v barvách a vybavení bavorské policie! Přijel včetně svého jezdce až z Mnichova, vzhledem k zinnému březnu ovšem nikoli po ose, jak bylo původně zamýšleno, ale na vleku. Coby pozdrav a předvody výpravy tanních policejních motocyklistů, s nimiž Motoklub Policie ČR navázal nedávno velmi čilou spolupráci.

„V Německu jsou policejní motorkáři členy mezinárodní organizace, která se jmenuje Blue Knights, tedy „Modří Rytíři (založené v USA a modří, protože je to barva policejní košile). Taký jsou samostatní, ale jejich vztahy s tanní policií jsou mnohem těsnější než naše,“ proto tu máme na stánku německý policejní Bavorák, říká Tomáš Galbavý. „Zhruba patnáct z nich se přijelo v březnu podívat do Prahy na výstavu, my se zase chystáme na sraz policejních motorkářů do Německa. Moc nás těší, že nás tak přátelsky přijímá partner s mnohem delší s slavnější tradicí, než jakou se zatím můžeme chlubit my.“

Jan J. VANĚK
Foto Václav ŠEBEK